

УХВАЛА ДРУГОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону України „Про правовий режим воєнного стану“

К и ї в
5 червня 2024 року
№ 38-у(ІІ)/2024

Справа № 3-60/2024(128/24)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі:

Мойсик Володимир Романович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Лемак Василь Васильович,
Первомайський Олег Олексійович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону України „Про правовий режим воєнного стану“ від 12 травня 2015 року № 389–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернувся Саприка В. І. щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону України „Про правовий режим воєнного стану“ від 12 травня 2015 року № 389–VIII (далі – Закон), абзацу першого частини сьомої статті 20,

абзацу третього підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс).

За Законом „воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводитьься в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень“ (стаття 1).

„В умовах воєнного стану не можуть бути обмежені права і свободи людини і громадянина, передбачені частиною другою статті 64 Конституції України“ (частина друга статті 20 Закону).

Відповідно до абзацу першого частини сьомої статті 20 Кодексу „за бюджетними програмами, здійснення заходів за якими потребує нормативно-правового визначення механізму використання бюджетних коштів, головні розпорядники коштів державного бюджету розробляють проекти порядків використання коштів державного бюджету (в тому числі за бюджетними програмами, вперше визначеними законом про Державний бюджет України) та забезпечують їх затвердження протягом 30 днів з дня набрання чинності законом про Державний бюджет України. За рішенням Кабінету Міністрів України (у формі протокольного рішення) порядки використання коштів державного бюджету затверджуються Кабінетом Міністрів України або головним розпорядником коштів державного бюджету за погодженням з Міністерством фінансів України. Про затвердження таких порядків інформується Комітет Верховної Ради України з питань бюджету“.

В абзаці третьому підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу встановлено, що в умовах воєнного стану або для здійснення згідно із законом заходів загальної мобілізації Кабінет Міністрів України може ухвалювати рішення „щодо порядку застосування і розмірів державних соціальних стандартів та гарантій, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів та фондів загальнообов’язкового державного соціального і пенсійного страхування“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Саприка В.І. є особою з інвалідністю II групи внаслідок війни та має право на отримання щорічної разової грошової допомоги до 5 травня. У 2022 році Саприка В.І. отримав зазначену допомогу в розмірі меншому, ніж встановлено в статті 13 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“. На його звернення до Головного управління Пенсійного фонду України в Івано-Франківській області (далі – Управління) щодо проведення виплати разової грошової допомоги до 5 травня 2022 року в розмірі 8 мінімальних пенсій за віком Управління листом від 30 червня 2022 року повідомило про відсутність правових підстав для проведення виплати грошової допомоги в зазначеному розмірі.

У зв’язку з цим у липні 2022 року Саприка В.І. звернувся до суду з позовом, у якому просив визнати протиправними дії Управління щодо відмови йому в нарахуванні та виплаті щорічної разової грошової допомоги до 5 травня за 2022 рік, зобов’язати Управління нарахувати та виплатити йому недоплачену грошову допомогу в розмірі 11 566 грн.

Івано-Франківський окружний адміністративний суд рішенням від 9 серпня 2022 року задовольнив частково позовні вимоги: визнав протиправними дії Управління щодо нарахування та виплати Саприці В.І. щорічної разової грошової допомоги до 5 травня за 2022 рік у розмірі меншому, ніж визначено частиною п’ятою статті 13 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії

їх соціального захисту“; зобов’язав Управління нарахувати та виплатити недоплачену грошову допомогу до 5 травня за 2022 рік у розмірі 8 мінімальних пенсій за віком із урахуванням попередньо виплаченої суми допомоги.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 15 грудня 2022 року задовольнив апеляційну скаргу Управління, скасував рішення Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 9 серпня 2022 року та ухвалив нову постанову, якою відмовив Саприці В.І. в задоволенні позовних вимог.

Верховний Суд ухвалою від 20 лютого 2023 року відмовив Саприці В.І. у відкритті касаційного провадження на підставі пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

2.2. Саприка В.І. у липні 2023 року звернувся до Верховного Суду із заявою про перегляд за нововиявленими обставинами постанови Восьмого апеляційного адміністративного суду від 15 грудня 2022 року та ухвали Верховного Суду від 20 лютого 2023 року. Верховний Суд ухвалою від 31 липня 2023 року відмовив у відкритті провадження, оскільки судовим рішенням, яким закінчено розгляд цієї справи, тобто вирішено спір по суті позовних вимог, є постанова Восьмого апеляційного адміністративного суду від 15 грудня 2022 року, а відтак, заява про перегляд за нововиявленими обставинами цієї постанови може бути подана до суду апеляційної інстанції.

Саприка В.І. із тих самих підстав звернувся до Восьмого апеляційного адміністративного суду, який ухвалою від 8 листопада 2023 року відмовив у задоволенні заяви.

Верховний Суд ухвалою від 20 грудня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження у зв’язку з необґрунтованістю касаційної скарги.

Суб’єкт права на конституційну скаргу повторно звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою на постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 15 грудня 2022 року, за результатами розгляду якої Верховний Суд ухвалою від 31 січня 2024 року відмовив у відкритті касаційного

провадження, оскільки наявна ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження за попередньо поданою цією самою особою касаційною скаргою на те саме судове рішення.

2.3. На думку автора клопотання, унаслідок застосування судами оспорюваних приписів Закону та Кодексу порушено гарантовані Конституцією України право на соціальний захист (частина п'ята статті 17), право володіти та розпоряджатися своєю власністю (частини перша, четверта статті 41).

На підтвердження своїх доводів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, законів України, рішення Конституційного Суду України, постанови Верховного Суду у справах інших осіб, а також на судові рішення у його справі.

3. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 2 травня 2024 року відкрила конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого частини сьомої статті 20, абзацу третього підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу.

Цією ж ухвалою Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України неодностайно відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону.

3.1. Другий сенат Конституційного Суду України, розв'язуючи питання щодо відкриття або відмови у відкритті конституційного провадження у справі Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону у зв'язку з ухваленням неодностайно Третьою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 2 травня 2024 року у цій частині про

відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Саприка В.І. стверджує, що стаття 1, частина друга статті 20 Закону порушують його конституційні права на власність і соціальний захист, однак він не навів обґрунтування, яким чином оспорювані приписи Закону порушують ці права.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) статті 1, частини другої статті 20 Закону України „Про правовий режим воєнного стану“ від 12 травня 2015 року № 389–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**